

Av Jean A. Stevens

Førsterådgiver i Primærs generalpresidentskap

Bli som et lite barn

Hvis vi har et lærevillig hjerte og villighet til å følge barns eksempel, kan deres guddommelige egenskaper være en nøkkel til vår egen åndelige vekst.

Vår himmelske Fader sender, i sin store visdom og kjærlighet, sine åndesønner og -døtre til denne jorden som barn. De kommer til familier som dyrebare gaver med en guddommelig natur og fremtid. Vår himmelske Fader vet at barn er en nøkkel til å hjelpe oss å bli ham lik. Vi kan lære så mye av barn.

Denne viktige sannheten kom til uttrykk for noen år siden da et medlem av De sytti var på oppdrag i Hong Kong. Han besøkte en svært stusselig menighet som strevde på mange måter og ikke klarte å dekke sine egne behov. Da biskopen beskrev situasjonen, følte generalautoriteten seg tilskyndet til å be medlemmene om å betale tiende. Biskopen, som kjente deres sørgelige omstendigheter, lurte på hvordan han skulle klare å følge dette rådet. Han tenkte på det, og kom frem til at han skulle kontakte noen av de medlemmene som hadde sterkest tro, og be dem om å betale sin tiende. Søndagen etter var han i Primær. Han underviste barna om Herrens tiendelov og spurte om de var villige til å betale tiende av de pengene de tjente. Barna sa at det ville de. Og det gjorde de.

Biskopen gikk senere til de voksne i menigheten og fortalte dem at de

siste seks månedene hadde deres trofaste barn betalt tiende. Han spurte dem om de var villige til å følge disse barnas eksempel og gjøre det samme. Medlemmene ble så rørt av de ofre deres barn var villige til å gjøre, at de gjorde det som var nødvendig for å betale sin tiende. Og himmelens sluser ble åpnet. På grunn av disse trofaste barnas eksempel vokste menigheten i lydighet og vitnesbyrd.

Det var Jesus Kristus selv som lærte oss å se på barn som eksempel. Det nye testamente gir oss hans svar da hans apostler diskuterte hvem som skulle være den største i himmelens rike. Jesus besvarte deres spørsmål med en liten, men effektiv konkretisering. Han kalte et lite barn til seg, satte det midt iblant dem og sa:

“Uten at dere omvender dere og blir som barn, kommer dere slett ikke inn i himlenes rike.

Den som gjør seg liten som dette barn, han er den største i himlenes rike” (Matteus 18:3–4).

Hva skulle vi lære av barn? Hvilke egenskaper har de og hvilket eksempel viser de som kan hjelpe oss i vår egen åndelige utvikling?

Disse dyrebare Guds barn kommer til oss med tro i sitt hjerte. De er fulle av tro og mottagelige for Åndens

tilskyndelser. De er eksempler på ydmykhet, lydighet og kjærlighet. De er ofte de første til å elske og de første til å tilgi.

La meg gi dere noen eksempler på hvordan barn kan velsigne oss med sine uskyldige, men sterke eksempler på Kristus-lignende egenskaper.

Todd, en to år gammel gutt, var nylig sammen med moren sin på et kunstmuseum som hadde en spesiell utstilling med vakre malerier av Frelseren. Mens de gikk forbi disse hellige bildene, hørte hun den lille gutten ærbødig si navnet “Jesus”. Da hun kikket ned, så hun at han foldet armene og bøyde hodet mens han betraktet maleriene. Kan Todd lære oss noe om ydmykhet, ærbødighet og kjærlighet til Herren?

I fjor høst så jeg et eksempel fra en 10 år gammel gutt i Armenia. Mens vi ventet på at nadverdsmøtet skulle begynne, så han at grenens eldste medlem ankom. Det var han som raskt kom henne i møte og tilbød henne armen sin som støtte. Han hjalp henne til forreste rad i kirkesalen, hvor hun kunne høre. Kan denne lille velgjerningen lære oss at de som er størst i Herrens rike, er de som ser etter anledninger til å tjene andre?

Katie, en pike i Primær-alder, underviste oss da vi så hennes innflytelse på sin familie. Hun gikk i Primær og ble tiltrukket av evangeliets læresetninger. Med voksende tro og vitnesbyrd la Katie en lapp på foreldrenes pute. Hun skrev at evangeliets sannheter hadde funnet et “hjem i hennes hjerte”. Hun fortalte om sin lengsel etter å komme nærmere sin himmelske Fader, være lydige mot hans bud og at familien hennes kunne bli beseglet i templet. Deres søte datters enkle vitnesbyrd rørte ved foreldrenes hjerte på en

mektig måte. Katie og hennes familie mottok hellige tempelordinanser som knyttet deres familie sammen for evig. Katies fromme hjerte og eksempel på tro førte til evige velsignelser for hennes familie. Kan hennes oppriktige vitnesbyrd og ønske om å følge Herrens plan få oss til å se klarere hva som virkelig betyr mest?

Vår familie lærer av en nær slektning, seks år gamle Liam. Det siste året har han kjempet mot aggressiv hjernekreft. Etter to vanskelige operasjoner ble det besluttet at strålebehandling også ville bli nødvendig. Under disse strålebehandlingene måtte han være alene og ligge helt stille. Liam ønsket ikke å være neddøpet ettersom han mislikte følelsen

det ga ham. Han var fast bestemt på at om han bare kunne høre sin fars stemme over intercomen, kunne han ligge stille uten beroligende.

I disse vanskelige stundene snakket faren til ham og ga ham oppmuntring og kjærlighet. "Liam, selv om du ikke kan se meg, så er jeg her. Jeg vet du kan klare det. Jeg er glad i deg." Liam gjennomførte de 33 nødvendige strålebehandlingene mens han lå helt stille, et kunststykke legene trodde var umulig for en som var så ung, uten beroligende midler. Gjennom måneder med smerte og vanskeligheter har Liams smittende optimisme vært et sterkt eksempel på hvordan man møter motgang med håp og til og med glede. Leger, sykepleiere og utallige andre har latt seg inspirere av hans mot.

Vi får alle viktige lærdommer av Liam – lærdommer om å velge tro og å stole på Herren. I likhet med Liam kan vi ikke se vår himmelske Fader, men vi kan lytte etter hans røst for å motta den styrke vi trenger for å utholde livets utfordringer.

Kan Liams eksempel gjøre det lettere for oss å forstå kong Benjamins ord om å bli som et barn – lydig, saktmodig, ydmyk, tålmodig og full av kjærlighet? (se Mosiah 3:19).

Disse barna gir oss eksempler på noen av de barnlige egenskapene vi trenger å utvikle eller gjenoppdage i oss selv for å kunne komme inn i himmelens rike. De er strålende ånder som er ubesudlet av verden – lærevillige og fulle av tro. Det er ikke rart at Frelseren er spesielt glad i og opptatt av små barn.

Blant de enestående begivenhetene i forbindelse med Frelserens besøk i Amerika, skiller hans kjærlige tjenestegjerning for barna seg ut. På gripende vis gjorde han noe for hvert av barna.

“Og han tok deres små barn en for en og velsignet dem og ba til Faderen for dem.

Og da han hadde gjort dette, gråt han ...

Og han talte til forsamlingen og sa til dem: Se deres små” (3 Nephi 17:21–23).

Eldste M. Russell Ballard forklarte hvor viktig Frelserens formaning “se deres små” er, da han sa: “Legg merke til at han ikke sa ‘kast et blikk på dem’

eller ‘iaktta dem i forbifarten’ eller ‘gløtt i deres retning en gang iblant’. Han sa at vi skulle se dem. For meg betyr dette at vi skulle omfavne dem med våre øyne og vårt hjerte. Vi skulle se og verdsette dem for det de egentlig er: vår himmelske Faders åndebarn med guddommelige egenskaper” (“Se eders små”, *Lys over Norge*, okt. 1994, 40; uthevelse tilføyd).

Det finnes ikke noe bedre sted å se våre små enn i våre familier. Hjemmet

er et sted hvor vi alle kan lære og utvikle oss sammen. En av våre vakre Primær-sanger lærer oss denne sannheten:

Takk for familien!

Den hjelper oss å bli det Gud vil vi skal bli –

Slik har han vist kjærlighet, for familien er fra Gud.

(“Familien er fra Gud”, *Liahona*, okt. 2008, B12–B13.)

Det er i våre familier, i en atmosfære av kjærlighet, at vi ser og forstår på en mer personlig måte Hans åndebarns guddommelige egenskaper. Det er i våre familier at vårt hjerte kan bli bløtgjort, og vi kan få et ydmykt ønske om å forandre oss og bli mer barnlige. Dette er en prosess som kan gjøre oss mer Kristus-lignende.

Har noen av livets erfaringer tatt fra dere det fromme hjerte og den barnlige tro dere en gang hadde? I så fall skulle dere se på barna i deres liv. Og se så en gang til. De kan være barn i deres egen familie, over gaten eller i menighetens Primær. Hvis vi er lærevillige og villige til å følge barns eksempel, kan deres guddommelige egenskaper være en nøkkel til vår egen åndelige vekst.

Jeg vil alltid være takknemlig for den velsignelse mine egne barn er. Hver enkelt av dem har vært et eksempel for meg og gitt meg nødvendig lærdom. De har hjulpet meg å forandre meg til det bedre.

Jeg bærer mitt ydmyke, men sikre vitnesbyrd om at Jesus er Kristus. Han er den eneste fullkomne Sønn – lydig, saktmodig, ydmyk, tålmodig og så full av kjærlighet. Måtte vi alle ønske å følge Hans eksempel, bli som et lite barn og derved få lov til å komme tilbake til vårt himmelske hjem. Dette ber jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■